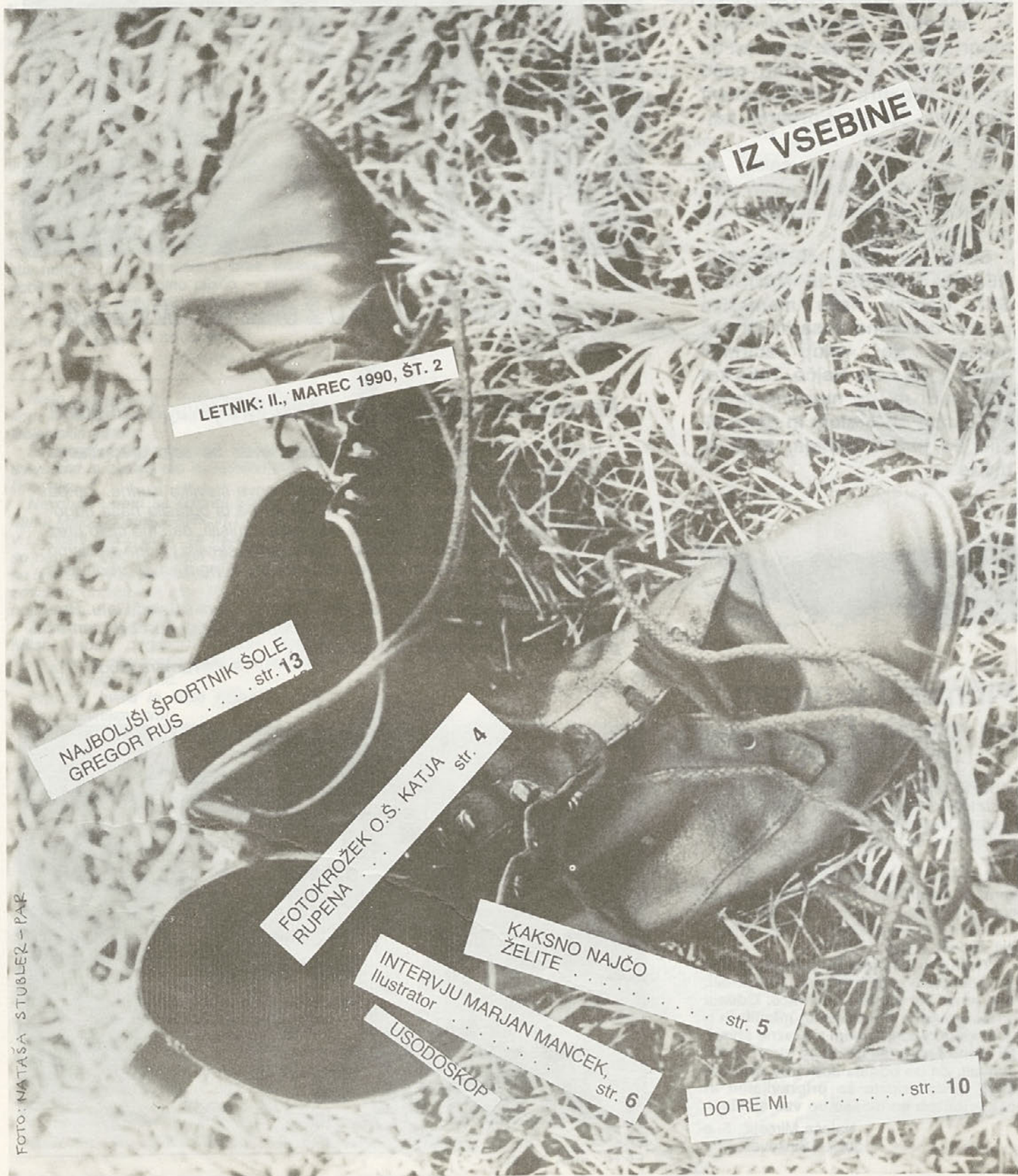

NAJČA, GLASILO OŠ XV. DIVIZIJE GRM, NOVO MESTO

IZ VSEBINE

LETNIK: II., MAREC 1990, ŠT. 2

NAJBOLJŠI ŠPORTNIK ŠOLE
GREGOR RUS str. 13

FOTOKROŽEK O.Š. KATJA
RUPENA str. 4

KAKSNO NAJČO
ŽELITE str. 5

INTERVJU MARJAN MANCEK,
Ilustrator str. 6

USODOSKOP

DO RE MI str. 10

FOTO: NATASA STUBLER - PAR

Pred vami je druga številka Najče. Če sem še bolj natančna, pa že peta doslej. Kar veliko dela je že za nami, docela »razprodana« naklada pa kaže, da je Najča zanimiva tudi za vas. To zimo, ki sploh ni bila zima, saj so smučke in sanke počivale v kletih, smo nabirali rožice in se sončili ter prizadevno mislili na naš in vaš časopis (uť, kako težko delo smo si naložili!). Pripravljali smo reportaže, intervjuje, ankete... da ne pozabim: uredili smo našo razbojniško stran v ljubljanskem Dnevniku. Saj ste jo prebrali, kajne? Super, ne?

To pot pa nismo samo mi garali za vas. Na našo stran smo pridobili »fotkarje« s Katke. So pa dobri, ni kaj.

Sicer pa smo **NEODVISNI, NESTRANKARSKI** in **NADŠOLSKI**. Čeprav naša mentorica porabi ogromno časa in še več energije, da »skup zbirma« denar za to našo Najčo. Tako kot Delo tudi mi ne moremo preživeti samo ob bralcih in naročnikih. Pa kaj bi tarnala, adijo in drž' te se.

J. S., 8. b

IZJAVE

Pionirski program na studiu D

Studio D je imel v prejšnjem šolskem letu enkrat tedensko oddajo za najstnike. Na sporedu je bila vsako sobodo ob 12. uri. Na oddajo smo se navadili in jo zdaj pogrešamo.

Glavnega urednika Sandija Pirša sva vprašali, zakaj letos te oddaje ni. Zanimalo naju je tudi, ali jo v prihodnosti načrtujejo.

Prijubljeni novinar Studia D Sandi Pirš je dal sledečo izjavo:

»Trenutno je ni bilo, bo pa. Pripravljali jo bodo mladi sami in jo sami tudi vodili. Bilo je ni, ker so bile počitnice. Oddaja pa bo govorila o problemih mladih in o tem, kako gledajo mladi na razne stvari. Mi bomo preverjali tehnično stran in prispevali, da bo oddaja sodobno pripravljena. Prvo oddajo že pripravljamo in čez približno en mesec bo vse steklo.«

Nataša Mirčetič, 6. c
Jožica Šinkovec, 7. a

POMEMBNI DOGODKI

MIHA PEZELJ : KRKA I

NA SKUPNEM SESTANKU Z UREDNIKI IMV-JEVEGA ČASOPISA

Na skupnem sestanku z uredniki IMV-jevega časopisa

Najčevci smo bili povabljeni v IMV Revoz na sejo uredniškega odbora njihovega časopisa Kurir.

Z zanimanjem smo spremljali rojevanje nove številke Kurirja. Žal pa smo bili sami malo preveč zadržani. Če se ne bi oglasila naša odgovorna urednica Katja Krasko, bi v IMV najbrž mislili, da smo čisto brez idej. Tudi za novinarske zadolžitve pri naslednji številki Kurirja se nismo »grebli«. Smo pa vseeno sprejeli vse naloge, ki nam jih je predlagala glavna urednica Jasna Šinkovec.

Dogovorili smo se še za en skupni sestanek v tem šolskem letu. Prepričani smo, da bomo takrat že bolj sproščeni. Zdaj smo bili namreč prvič na skupnem sestanku z odraslimi.

Tamara Gogič, 7. a

FOTO : MIHA PEZELJ

Naš naravoslovni dan na temo alkohol in mamila je bil zanimivo poučen. Razdeljeni na manjše skupine smo osmošolci tega dne prebrali literaturo, in tako sami nekaj izvedeli o težkih posledicah uživanja alkohola in mamil.

Veliko zanimivega in koristnega so nam povedali in pokazali naši učitelji, miličnik in delavec z UNZ.

Grozljive fotografije prometnih nesreč so vsakogar od nas v hipu odvrnile od name-na, da bi se kdaj v življenjski stiski predal alkoholni omami. Precizna elektronska naprava, v katero smo pihali, sama odčita stopnjo alkohola v krvi. Človeka, ki bi hotel prikriti vinjenost, takoj ujame na laži! Mnogi med nami bomo prav kmalu šoferji amaterji, nekateri pa celo poklicni vozniki. Kdor bi si hotel služiti kruh kot poklicni voznik, nika-koč in sploh ne bo smel piti alkoholnih pijač, kajti vsak dokazani promil alkohola v krvi mu bo odnesel službo!

Z mešanimi občutki – z zanimanjem in odporom hkrati – smo si ogledali marihu-ano, LSD, hašiš in druga mamila. Če kdo še premalo ve o človeških tragedijah, ki jih povzročajo zasvojenost z drogami, naj si prebere knjigo Mi otroci s postaje Zoo.

Naredili smo tudi eksperiment na temo TOČENJE ALKOHOLNIH PIJAČ MLADO-LETNIKOM. Poskus je dokazal, da moramo biti mladi sami zelo poučeni, zelo močni, zelo osveščeni... V bližnjem bifeju sta namreč dva osmošolca brez težave dobila močno alkoholno pijačo – encijan. Vrnila sta ga natakari z vprašanjem, če ve, koliko sta stara. In da veste, razjezila se je, da je to prav nič ne zanima!!!

Katarina Jaklič, 8. d

Naše sodelovanje z ljubljanskim Dnevni-
kom je pa vse kaj drugega kot z domačim
Dolenjskim listom.

Že drugič so nas povabili, da Najčevci
ustvarimo in oblikujemo kompletno stran v
Dnevniku.

Navdušeni smo se odzvali vabilu novi-
narke Majde Hostnik-Šetinc in 12. februarja
v Ljubljani uredili stran za mlade. Seveda
so nam pri delu pomagali Dnevnikovci, ki
so bili vsi po vrsti zelo prijazni z nami. Opa-
zovali in občudovali smo jih pri njihovem
napornem, a privlačnem delu.

Za nas so si vzeli čas celo glavni urednik
Milan Meden, odgovorni urednik Robert
Mecilošek in direktor Časopisnega podjetja
Dnevnik Drago Bitenc.

Prisrčna hvala in naše najboljše želje
vsem Dnevnikovcem!

Klemen Dvornik in
Mitja Starešinič
(v imenu vseh Najčevcev)

Bife na Kristanovi je iz dneva v dan
nabasan predvsem z rumeno-črnimi kom-
binezonami.

Pa nas ne moti poplava rumeno-črnih
kombinezonov. Jezi nas gneča, ki jo nare-
dijo s parkiranjem Renaultovih – povečini
neregistriranih – avtomobilov!

Ker je parkirnih mest najbrž premalo,
zasedajo PLOČNIKE OB CESTI. Mi pa se
prebijamo mimo, kakor vemo in znamo, ko
hitimo v šolo in iz nje. Pri tem se pa izpo-
stavljamo nevarnostim prometa, se pravi
tistim avtomobilom, ki se izogibajo na
pločnikih parkiranih avtomobilov.

Nas torej ovirajo in jezijo. Kaj jih na
delovnem mestu nihče ne pogreša?

Katja Krasko, 8. b
OŠ Grm

Pitje in kajenje krajšata življenje

Zahvala Dnevnikovcem

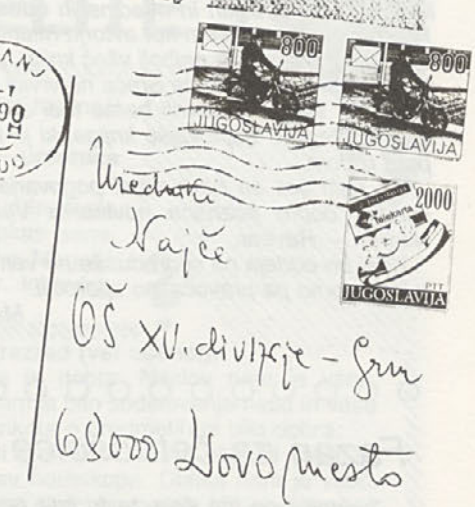
DRAVO, NAJČEVCI!

Tu Dršljini, vaši mesta, (seveda tudi nam poslali Najčo preučevali, da je še njena. Torej se ena narejena in skupaj to že sami trenutno kaj važne in delamo IMENA. Seveda imena in čigava vaša - skratka je ime naših seveda veliko, saj da vam končana. Sorry, nalogo. Imejte in imejmo se fajta!!!

Toliko smo jo brali in obrab-
kako je super, saj bomo povedali, stvari in te so kakšna naša, vprašanje pa, no, ne še prav naša naloga, prej pisali, ve-
z našo novo

Petra Ostanel

25. 1. 90
Kofraofoena!
Hvala za Najčo! Imenit-
e. bi me in if me bi pe-
lahko marširala vuj nancsl.
Uredniki in dopisniki, os ple je
pravi strokovnjaki. Le kaj te bo if
vas? Smelo se veselo korakate
v Evropo 92!
Veselo počastite in veselo solunje
vam jedom!
Berta Goblej

Pravo časnikarsko delo

Najča

22. febr.

Članke omenjevale Gre Njče je bilo na Pločnem dnev-
u Novi Gorici proučevali. (Dokajl) smo, da je Najča
in sicer I. števila II. števila.

so menjajo
Zdenka za foto-
Branco Oster, Zdenka za foto-
grajlo na Dolenjski novo mesto.
Taka Titkardie v 800 letu
in sicer: da je v skupi To
Jasno, da je v skupi To
ljudstva vredna Jasno Sim-
je obdobje prijetno, pa na nar-
dihne, ki imenitno urednik
Klemen Dvornik.

Zanimalo me je le, in ver-
no, kaj so toli vsi dragi nak-
brbi, tako se je Najča sploh
prejavo največ-
Taka Titkardie v 800 letu
in sicer: da je v skupi To
Jasno, da je v skupi To
ljudstva vredna Jasno Sim-
je obdobje prijetno, pa na nar-
dihne, ki imenitno urednik
Klemen Dvornik.

Večja pravilo, da so umet-
nikar, ne čija je naloga
prijetnega publikacija, pri-
jeje Branka Sestriča, ki ima
kajta svojo voljo in željo
Brez njegove volje in želje
na se, ki je samo papir in di-
tudi se ne, si zamislivo pa
intervju sam. Matija

Za konec zaželimo Najčo
vseko stran in veliko uspe-
hov v življenju!

Ziva Dvornik

Gneča na Kristanovi

ŠVICARSKI UČITELJI NA NAŠIH ŠOLAH

Na petih osnovnih šolah v Novem mestu je spremljalo pouk pet švicarskih učiteljev. Na naši šoli je gostoval tov. Franc Zihlmann, ki prihaja iz kantona Luzern. Prisoten je bil pri pouku nemščine, spremljal pa je tudi pouk v 3. a. Pohvalil je predvsem našo malico, učbenike, interesne dejavnosti in socialno varnost otrok. Na konferenci pa je predstavil švicarski šolski sistem, svoje delo z učenci in starši.

Do takšnega sodelovanja je prišlo na pobudo zavoda za šolstvo.

Nina Jakovljevič, 7 a.

Enajsta šola in Za knjižne molje

Na ljubljanskem Radiu so iz prve letošnje številke Najče napravili kar dve oddaji Enajsta šola. Poslušali smo ju dva ponedeljka zapored na I. programu Radia Ljubljana. Posneli smo ju na kaseto, torej si ju lahko sposodite in zavrtite, če želite.

18. aprila bo z naše šole šla v živo radijska oddaja Za knjižne molje. Iz ljubljanskega studia se bo z nami pogovarjal Vitan Mal, urednik otroških in mladinskih oddaj. Poznamo ga predvsem kot avtorja mladinskih knjig. Večini sta najbolj všeč knjigi, po katerih sta posneta filma Sreča na vrhovi in Poletje v školjki. Prebrali bomo tudi odlomek iz njegove najnovejše knjige, ki je tik pred izidom.

Na naši šoli se bo z nami pogovarjala mladim dobro poznana novinarka Valči Nadrah – Ravbar.

Kdaj bo oddaja na sporedu, še ne vemo točno, bomo pa pravočasno sporočili.

Maš

Fazan za četrtošolce

Zvedeli smo, da šola že tri leta neuspešno išče fazana in nekatere druge živali. Četrtošolci jih namreč potrebujejo za nazoren pouk spoznavanja narave. Nikjer ni mogoče kupiti prepotrebni nagačenih živali.

Dvojčka Andrej in Matej Zupančič iz 4 d. sta priskočila na pomoč. Podarila sta nagačenega fazana, obljubljata pa še raco.

Hvala v imenu vseh sedanjih in bodočih četrtošolcev!

Najčevci

$C_r, \tilde{L}, R = \dots$

INTERVJUJI, REPORTAŽE, ANKETE

Sponzorja nimajo

Pogovor s člani foto krožka

OŠ Katja Rupena

Foto krožek na OŠ Katja Rupena ima že dolgotrajno tradicijo. Združuje ljubitelje fotografiranja od petega do osmega razreda, ki jih vodi tov. Jelena Pelko.

Delajo v dveh skupinah. V prvi so člani, ki že samostojno fotografirajo, v drugi pa tisti, ki spoznavajo osnove fotografije. Redno spremljajo pomembnejše dogodke na šoli in zunaj nje, razstavljajo v vitrinah na šolskem hodniku, sodelujejo na raznih natečajih. Na republiških pionirskih foto razstavah in drugih natečajih in tekmovanjih že vrsto let prejemajo diplome, priznanja in medalje.

Vaš krožek deluje že precej časa. Kdaj je bil ustanovljen in kako se je razvijal?

BORUT: Naš foto krožek pod vodstvom tov. Pelkove je začel delovati leta 1964. Zanj je bilo vsa leta veliko zanimanja. Nekateri so se s pomočjo mentorice tov. Jelene Pelko razvili v odlične fotografe. Naj omenim samo Bojana Radoviča, ki se je uveljavil tudi zunaj naših meja.

Ali kdo od vas razmišlja, da bi se kasneje poklicno ukvarjal s fotografiranjem?

NATAŠA: S fotografijo se želim ukvarjati še naprej. Odločila sem se, da se bom vpisala na srednjo fotografsko šolo v Ljubljani. Želela bi postati umetnik, če pa mi to ne bo uspelo, bi rada delala pri kakšnem časopisu ali pa bi imela svoj studio.

Ali vam poleg vaše mentorice še kdo pomaga pri delu?

DEJAN: Pri delu nam ne pomaga nihče, včasih pa povabimo k sodelovanju nekdanje člane.

Domnevamo, da je s fotografiranjem veliko dela, zato se morate najbrž pogosto sestajati.

ROBI: Sestajamo se vsak 2. in 4. petek v mesecu po eno uro. Tov. mentorica razdeli naloge, potem pa slikamo ali pa odidemo v temnico in razvijamo slike. Za to delo porabimo veliko časa. Naj omenim še to, da je imela 2. skupina na začetku leta dvomesečni intenzivni tečaj za začetnike.

Ali lahko malo opišete, katere pripomočke uporabljate v foto temnici in kako poteka razvijanje fotografije?

MIHA: V temnici imamo dva povečevalnika ter dve peči, v katerih sušimo slike. Foto papir najprej osvetlimo, potem ga damo v razvijalec, izperemo v vodi in fiksiramo. Nato ga ponovno izpiramo v vodi. Kasneje fotografijo še posušimo.

V današnjih časih je material gotovo zelo drag. Ali imate kakšnega sponzorja? Ali dobite za svoje delo kdaj tudi denarno nagrado?

NATAŠA: Sponzorja nimamo, vendar dobimo denar od šole, ki nam veliko pomaga. Enkrat samkrat smo dobili denarno nagrado na natečaju, ki ga je razpisalo SGP Pionir iz Novega mesta.

Denar, ki smo ga prejeli od Pionirja, smo vezali na banki, nato pa z njim kupili nov povečevalnik!

Čestitamo vsem za dosežene uspehe in želimo še veliko priznanj in nagrad na razstavah. Prosimo, da nam zaupate še svoje načrte.

BORUT: Načrtujemo šolsko foto razstavo, na kateri bomo sodelovali vsi člani krožka. V tem šolskem letu bomo sodelovali tudi na srečanju mladih tehnikov.

Kanita Bačirevič in
Tina Popadič, 7. a

USPELA ŠOLSKA RAZSTAVA

K intervjuju moramo dodati vest, da so naši gostje svojo razstavo fotografij že organizirali, in to ob dnevu šole.

Štirinajst članov krožka je razstavilo 119 krasnih velikih fotografij. Njihovi sošolci in ostali šolarji z OŠ Katje Rupena so izbirali NAJ FOTOGRAFIJO in izbrali fotografijo ALF V ČEVLUJU avtorice Nataše Stubler. Strokovna žirija pa je izbrala tri najboljše avtorje, in sicer Natašo Stubler, Boruta Pelka in Miha Pezlja.

Najboljše fotografije s šolske razstave bodo izbrali za srečanje mladih tehnikov.

Maš

KAJ JE KULTURA?

Aleš Sutar, 6. c: Kultura je, da si olikan. Da ob srečanju s poznanimi ljudmi lepo pozdraviš, da si prijazen do drugih. Nekateri razumejo pod besedo kultura, da hodiš v gledališče, da znaš igrati instrument.

8. februarja smo bili vsi na vso moč kulturni. Igralci, književniki in drugi kulturniki so tega dne dobili besedo v javnih občilih. Umetniki vseh področij so prejeli čestitke, pohvale, priznanja in nagrade. Procesije šolarjev so se gnetle v kulturnih ustanovah. Šolarji cele Slovenije so imeli kulturni dan. Kaj pa ostalih 364 dni v letu, bomo znali biti kulturni? Sploh vemo, kaj je kultura?

Goran Žižič, 6. b: Kultura je zelo pomembna v našem življenju. Pove nam, kako živimo, koliko vemo, kako se obnašamo itd. Po njej spoznamo narod ali človeka samega.

Tina Mrvar, 8. b: Ne smemo pozabiti na kulturo čunjanja okolja, narave. Ko vidim, kako nekateri uničujejo naravo, me kar stisne pri srcu. Mar ne mislijo na svojo prihodnost?

Jurij Preskar, 8. b: Kultura je nasprotje od neobzirnosti, nevljudnosti, preklinjanja, glasnega prežvekovanja ipd. Kultura je vsaka dobra lastnost človeka.

Helena Luzar, 6. c: Kulturo pokažemo na proslavah, koncertih in drugih prireditvah. Pokažemo jo tudi pri jedi, v govorjenju in v osebni higieni.

Helena Jaklič, 6. a: Nekoč sem bila na praznovanju, kjer je prijatelj začel jesti solato z roko, nato pa je še glasno rignil. To se mi ni zdelo preveč kulturno, zato se nisem hotela navezati nanj, temveč sem se ga celo izogibala.

Alenka Škabar, 8. b: Kultura je tudi, da se znaš zahvaliti sočloveku, mu reči prosim, oprost, izvoli...

Misli zapisali:
učenci pri pouku materinščine

KAKŠNO NAJČO ŽELITE

Na isto vprašanje so odgovarjali tudi naši stopiški vrstniki.

Saša Jerele, 8. b – glavna urednica stopiškega časopisa:

Imate boljše pogoje kot mi, zato imate dober časopis. Mi moramo tipkati sami. Dodala bi še kake likovne izdelke. Mogoče bi morali dati malo več spisov. Intervjuji, ankete, vse to je izvirno.

Učence OŠ Katja Rupena sva spraševali, ali jim je Najča všeč. Kaj jih v njej moti in kaj bi spremenili?

Aleksandra H. in Romana K., 1. a: Najča nama je všeč in ničesar ne bi spremenjali.

Peter V., 2. a: Mi je všeč, le Pogumnega peresa je premalo. Moralo bi ga biti več.

Ana V., Maja S., Maja K., 3. a: Premalo je humorja. Moti pa nas tudi oblika Najče. Vse postrani, to nam ni všeč.

Miloš K., Sabina K., Urška D., 3. d: Najča nam je všeč. Ima dobro obliko, manjka pa kakšen strip.

Saša K., Gorana O., Andrej J., 8. b: Spremenili bi ceno Najče, ker je premajhna. Moti nas, ker listi razpadajo in ker je v njej preveč reklam, premalo pa humorja. Križanke so zelo slabe, ker se ne izidejo. Ostalo je v redu.

Taka so mnenja učencev OŠ Katja Rupena. Nekateri od anketiranih so izrazili željo po sodelovanju z Najčo.

Nadja Bukovec in Jožica Sinkovec, 7. a

7. b razred (vsi učenci):

Najča je dobra. Naslov nam je všeč. Všeč nam je bilo sodelovanje naše in vaše šole. Anketa o predmetih ni bila dobra.

V eni številki bi morali objaviti vseh 12 mesecev horoskopa. Oblika nam je všeč. Naslovna stran bi morala biti za piko bolj pestro poslikana. Napovednik na prvi strani nam je všeč. Več bi moralo biti razvedrila, več križank, športa in humorja. Pri glasbeni rubriki bi bilo dobro, če bi objavljali najnovejša besedila pesmi. Tudi kakšno melodijo, ki bi jo učenci sami sestavili. Predvsem manjka kakšen strip. Želimo tudi bolj obsežno Najčo. Med pogovorom pa smo prišli na misel, da bi se časopis stopiške šole in naša Najča združila in naredili bi skupni ples.

Tov. Tanja Pavlin, mentorica glasila:

Nad vašim časopisom sem navdušena. Najbolj so mi všeč dogodki iz šol in ankete, intervjuji. Všeč mi je, ker ste pogumni. Likovno je zelo dobro opremljena. Stolpci so za oči prijetni. Cena je primerna. Dodala bi malo več literarnih stvari. Tudi malo humorja in križank. Mi bomo sedaj izdali 1. številko, ki bo imela 62 strani in je dveletno delo.

»ČRTA – MOJE OSNOVNO IZRAZNO SREDSTVO«

Pogovor z ilustratorjem

Marjan Manček se je rodil leta 1948 v Novem mestu. Po poklicu je profesor angleškega jezika in zgodovine, a je samo tri mesece učitelj. Eno leto je bil pri založbi Borec urednik revije Kurirček, vse od takrat pa deluje kot svobodni umetnik. Razveseljuje predvsem nas mlade s knjižnimi ilustracijami, slikanicami, stripi, karikaturnimi lutkami in risanimi filmi. Za svoje delo je prejel številne domače in tuje nagrade in priznanja.

Naše srečanje z njim – v čudovito urejenem domu v idilčni vasi Selšček – je bilo prisrčno, enkratno doživetje.

– **Vaš rojstni kraj je Novo mesto, v katerem ste preživeli precejšen del svojega življenja. Stanovali ste v hiši poleg naše šole. Hiša vaše mladosti je sedaj preurejena v posvetovalnico za otroke in starše ter šolsko zobno ambulanto. kakšni so vaši spomini na mladostna leta?**

V Novem mestu sem preživel vse zgodnje otroštvo in mladostna leta tja do fakultete. V hiši, ki jo omenjate, sem živel deset let. Moja najlepša leta so bila ravno ta, ki sem jih preživel s prijatelji iz bližnjih blokov.

Obiskoval sem OŠ Katja Rupena, ki je bila takrat edina v Novem mestu. Na poti v šolo sem se rad ustavljal pred Knjižarno, časopisno prodajalno ali pa pred vitrinami s slikami iz filmov. To pomeni, da so me že v tistem času privlačevali knjiga, časopisje in film. Seveda pa sem se tudi ogromno igral. To je bilo izhodišče, da sem se kasneje začel igrati na papirju z barvami, svinčniki in peresi.

– **Ali se je vaša nadarjenost za risanje kazala že v osnovni šoli? Kakšne možnosti za razvijanje svojega talenta ste imeli takrat?**

V osnovni šoli pri likovnem pouku nisem bil najbolj ubogljiv, zato sem imel likovni pouk trojko. Vendar, ko pa je bilo potrebno pripraviti kaj za proslavo, so vedno rekli: »Kje pa je Manček?« In tako sem jaz risal za proslave na tablo.

Ko sem bil mlajši, sem bil večkrat bolan in namesto da bi se igral, sem risal in sestavljal slike v obliki stripa. Prve stripe sem ustvaril, ko mi je bilo dvanajst let. Seveda jih nisem nikomur ponudil, ampak sem jih imel samo za lastno branje in za to, da sem jih pokazal prijateljem.

– **Na filozofski fakulteti v Ljubljani ste študirali angleščino in zgodovino ter diplomirali ta dva predmeta. Kako to, da niste študirali risanja in postali profesor risanja?**

Starši me niso posebej navduševali za slikarski poklic niti mene samo slikanje ni zanimalo.

V tistem času sem se najbolj zanimal za karikature in strip. Takrat to ni bilo posebno popularno in likovni pedagogi so mi svetovali, naj pustim karikature in stripe in naj se raje ukvarjam s slikanjem, z linorezi, lesorezi itd. Vendar me to ni privlačevalo. Tako sta mi bila od ostalih predmetov najbližja angleščina in zgodovina, ki sem ju študiral. Medtem in ob tem pa sem se ukvarjal z risanjem in objavljanjem karikatur v Pavlihi ter drugih slovenskih in jugoslovanskih časopisih in se s tem preživljal.

– **Katero vašo karikature so prvič predstavili javnosti?**

Prva moja karikatura je bila objavljena v Pavlihi, ko mi je bilo 17 let in sem bil še dijak novomeške gimnazije.

– **Ilustrirali ste veliko priljubljenih knjig in slikanic, kot so Geniji v kratkih hlačah, Odprava Zelenega zmaja, Pedenjped itd. Katero knjigo oz. slikanico, ki ste jo ilustrirali, imate najraje?**

Tega ne morem reči, ker so mi vse ilustracije, ki sem jih naredil, vsaka po svoje drage. Kot ne morem reči za svoje tri otroke, da mi je eden najljubši.

– **Kaj najraje ilustrirate? Kaj vam je ljubše, črna ali barvna ilustracija?**

Najraje ilustriram živali v človeški podobi in ljudi v živalski podobi. Tako skušam prikazati svet na duhovit način.

Črna ilustracija mi najbolj ustreza. Moje osnovno izrazno sredstvo je črta. Tako kot se pesnik izraža z besedo, se jaz s črto, in sicer perorisbo. Barva mi je samo dopolnilo, da ilustracijo nadgradim.

– **Na svojih delovnih področjih ste dobili že veliko nagrad in pohval. Katere nagrade so bile to?**

Na področju karikature sem dobil tri mednarodna priznanja, v Skopju na svetovni galeriji karikature sem dobil dvakrat drugo nagrado. V Ankari v Turčiji sem dobil dve specialni nagradi in v Beogradu so mi podelili 2. nagrado jugoslovanskega natečaja Pierre.

Na področju ilustracije pa sem dobil Levstikovo nagrado za Kozlovsko sodbo v Višnji Gori, dvakrat ali trikrat sem bil nagrajen na beograjskem knjižnem sejmu, dobil pa sem tudi »zlato pero« v Beogradu.

– **Katero je vaše najnovejše delo in kakšni so vaši načrti?**

Trenutno imam v delu več stvari. Pripravljam ilustracije za knjigo Čaroznanke, zbirko pesmi, ki bo izšla pri Mladinski knjigi letos. V delu imam tudi scenarij za risanko o Dajnomiru in Miliboži. V načrtu imam tudi knjigo Mehiški orel Janeza Gradišnika in še nekaj drugih tekstov.

Knjiga, ki sem jo pravkar spravil na svetlo in nosi naslov Cufek modrijan, je pravzaprav začetek serije knjižic o živalskem junaku Cufku. Delala sva jo skupaj s pisateljem iz Murske Sobotne Ferijem Lainščkom. Grajena je kot sestavljanka, in ko jo bralec sestavi, dobi zaključeno zgodbo. Druga nova knjiga pa nosi naslov Cufek v živalskem vrtu. Tudi ta je zloženka. S sestavljanjem mora bralec najti izhod iz živalskega vrta, v katerem se ponoči znajdejo Cufek in njegovi prijatelji. V pripravi so še ostale tri, štiri knjige iz te serije.

– **Kako preživljate svoj prosti čas?**

Moj tretji otrok, dveletni sin Mitja, je tista gonilna sila, ki me odvede od delovne mize ven v gmajno, na svež zrak, kjer se sprehodiva. Največ prostega časa posvetim njemu.

Tamara Gogič in
Nina Jakovljevič, 7. a

PRITOŽNO
KNJIGO,
PROSIM...

Imam tri pritožbe:

PRVA: Ne zdi se mi prav, da osmošolci dobijo enako količino malice kot prvošolci.

DRUGA: Bradlja je že dolgo časa polomljena. Jo bo kdo popravil ali bomo dobili novo?

TRETJA: Na naših temnih hodnikih je premalo prižganih luči. To je pogosto vzrok naših bušk.

Helena jaklič, 6. a

Razložite mi, zakaj je naša šolska knjižnica tako poredko odprta?!

Anita Krštinc, 6.

NEVA ŽELEZNIK

Že v prejšnji številki Najče smo napovedali, da bomo nekaj več napisali o SOS telefonu, ki je namenjen ženskam in otrokom iz Ljubljane in okolice. O tem telefonu ve največ novinarka Naše žene Neva Železnik, ki je odgovorila na vprašanja dveh novinarjev Najče.

— Kdaj in zakaj je stekla akcija s SOS telefonom?

»Akcija je stekla maja 1989 na pobudo revije Naša žena. Mestna skupnost socialnega varstva je odprla žiro račun, Iskra je podarila telefonski aparat. Našli smo še prostore za telefonska dežurstva. Telefon deluje pri sekciji Lilit.«

— Kdo potrebuje SOS telefon?

»SOS telefon je potreben trpinčenim ženskam in otrokom, ki so doživeli kakršno koli nasilje očeta, očima, fanta ali koga drugega.«

— Kakšno pomoč nudi dežurni pri telefonu?

»Dežurni nudi predvsem moralno pomoč. Pogovori se z žrtvijo, ji skuša pomagati in jo usmeriti na pot, ki bo vodila stran od nasilja.«

— Ali skupina za SOS telefon naredi vse, kar potrebujejo trpinčene ženske?

»Ne. Za te ženske bi bilo potrebno najti v Ljubljani zavetišče, kamor bi se zateleke v najhujših primerih, jim tam nuditi začasen dom. Poiskati bi bilo treba tudi pravno pomoč in novo stanovanje. Seveda pa se zavedamo, da SOS telefon ni končna rešitev. Na tem področju bo treba narediti več stvari, med drugim razširiti mrežo SOS telefonov, tako da bo tak telefon v vsakem večjem slovenskem kraju, tudi v Novem mestu.«

Pogovarjala sta se:
Jasna Simčič in
Saša Poljčič

»VRGLO NAS JE IZ POSTELJE«

»Prišli ste k nam v ilovnato srce naših globač, v gozdnat plašč naših hribov in spotikajočo sedanost naših cest. Prišli pa ste tudi v bodočnost našega hotenja po vzletu v življenje v korak z vami in s svetom.

Odprli ste molčeče poglede in trpka usta, zrahljali tesnobo manjvrednih občutenj zakotnega Haložana.«

S temi besedami začenjajo svoje pismo naši prijatelji iz Haloz z osnovne šole Majšperk, podružnice Stoperce.
Zavrtiva film spomina na prednovoletni čas, na tisti topli 21. december.

En dan v Haložah

REPORTAŽA:

Stojiva sredi blatnih Haloz v vasi Grdina ustavi nekaj metrov pred hišo in premišljuje, kaj vse so morali prestati tisto juljsko noč. Vesna nam pripoveduje: »Odpravili smo se spat, zunaj pa je divjala nevihta. Sredi noči nas je iz postelje vrglo glasno pokanje in grmenje. Prestrašeni in presečeni hkrati smo planili k vratom pogledat, kaj se dogaja zunaj. Videli smo, da se je utrgal ogromen plaz in se počasi valil proti nam. Zapustili smo hišo in se za tisto noč preselili k sosedom.«

Sončni dan se nagiba proti večeru. Poslovina se od Vesne. Domov se vračamo skozi vas Stoperce, kjer smo večerili dopoldne s tamkajšnjimi šolarji. Prosili sva jih, da obudijo spomine na tisto juljski večer.

Lea nam je povedala, da je poplava naredila veliko škode, v nekaterih krajih pa so ljudje ostali celo brez strehe nad glavo. »Voda nam je veliko odnesla in bilo je prav grozljivo stati do kolen v vodi«, je dodal Mitja.

Haloze so bile že prej najrevnejši predel Slovenije, ob tej nesreči pa so se nam končno odprle oči in hitimo na pomoč prizadetim.

Ponovno se spomniva na zahvalo haloških šolarjev, ki jo zaključujejo z besedami: »Od vas smo sprejemali z odprtimi rokami in vemo, da ne pričakujete vračanja ali ponižne hvaležnosti. Prebudili ste v nas občutek za dobro in plemenito, zato hvala za vaše žrtvovanje in dobrotamernost, predvsem pa človečnost. Hvala za lepši pogled v bodočnost, v kateri želimo skupaj z vami ustvarjati, delati, lepo živeti.«

Barbara Ban in
Sanja Ostojič, 6. d

POGUMNO

POČITNICE
NISO
ZA

LENARJENJE

K sosedom je na počitnice prišel Peter. Doma je iz Kopra. Hodi v prvi razred. Dopoldne sem z njim odšla v Jakčev dom in v muzej. Domov sva prišla zelo hitro, ker sva sklenila, da bova naredila ptičjo hišico. Hišica je bila skoraj že narejena, manjkala je samo še streha, pa se je podrla. Ponovno sva začela, in to odločno. Končno se nama je le posrečilo. Bila sva zadovoljna s svojim delom.

Katja Šturn, 3. b

Med počitnicami sem bil največ s prijatelji. Igrali smo se razne igre z žogo in se veliko skrivali. Hodil sem tudi v kino gledat razne filme. Najbolj všeč mi je bil film Brezno, ki prikazuje čudovita podmorska bitja. Gledal sem tudi počitniški TV program. Drugi teden so prišle moje sestrične. Pri nas so ostale tri dni. Najraje so se skrivale in igrale z lego kockami.

Počitnice so hitro minevale in minile. In spet smo v šoli.

Davor Strahinič, 4. a

Na rojstnem dnevu

V nedeljo, 21. januarja, je moj prijatelj Dejan slavil svoj 8. rojstni dan. Med povabljeni je bila tudi naša družina.

Šli smo peš, da je bila še sestrica malo na svežem zraku. Ko smo prišli k prijatelju, je torta že čakala. Bila je jagodna, prelita z želejem.

Komaj sem čakal, da jo poizkusim. Bila je zelo dobra. Z Dejanom sva se šla igrat mornarico, kjer sem bil kapitan, Dejan pa moj pomočnik. Jasmina, Dejanova sestrica, je bila mornar. Ko je bilo najbolj lepo, smo morali domov.

Komaj čakam svoj rojstni dan in prijatelje, s katerimi bomo skupaj pojedli torto.

Borut Božič, 3. b

Otroci smo veseli pričakovali zimske počitnice. Čeprav ni bilo snega, smo si vsak po svoje organizirali proste dneve. Šola je pripravila nekaj krožkov. Tudi jaz sem se prvi teden s prijateljem Markom udeležil krožka karateja. Karate smo se učili v prostorih hotela Garni na Otočcu. Naučili smo se nekaj osnov karateja. Bilo je zelo lepo in smo uživali. Obiskal sem tudi kino, kjer sem si ogledal mladinsko komedijo Gadje maturirajo. Ob večerih pa sem bral knjige ali pa gledal televizijo.

Drugi teden počitnic pa sem preživel s staro mamo v Bovcu. V nedeljo popoldne sva se odpeljala iz Ljubljane proti Bovcu. Pot z avtobusom je bila zelo dolga, zato sem bil žalosten. V Bovcu sva se veliko igrala. Veliko sva kartala, igrala šah, igrico Spomin in Človek, ne jezi se. Ob večerih sva se pogovarjala in brala. Bilo mi je zelo dolgčas po mami in očiju, zato sem ju vsak dan poklical.

Komaj sem dočakal petek, ko naju je prišel iskat očka. Doma sem potem igral še na računalnik in se pripravil za šolo.

Počitnice so hitro minile, čeprav sem komaj čakal, da grem spet v šolo.

Damjan Malharič, 3. c

Počitnice sem preživela lepo. Prvi teden sem bila na morju v Strunjanu. Sprehajali smo se ob morju in nabirali školjke na obali. Ogledali smo si soline, kjer poleti pridobivajo sol. V morju smo videli polno plavajočih sodov, v katerih gojijo školjke.

Lena Ražen, 2. b

Počitnice so potrebne, da si obnovimo moči. Takrat na umske aktivnosti, ki prevladujejo od septembra do januarja, namerno pozabimo. Nadomestimo jih s fizičnimi obremenitvami v naravi, na čistem zraku. Počitnice so namenjene obnavljanju naših moči z igro, športom in rekreacijo. In mi to upoštevamo!

Potovanje po Afriki

Bil je četrtek. Zvečer ob šestih smo šli v dom JLA, kjer je novinar Zvone Šeruga pripovedoval o svojih potovanjih po Afriki.

Za vstopnice je bila dolga vrsta. Z nami je šla tudi moja teta. Ko sta oči in mami čakala v vrsti, smo jaz, moj brat in teta sedeli na foteljih in nestrpno čakali. Predavanje je bilo zelo zanimivo. Zvedela sem veliko o Afriki in njenih prebivalcih. Mislim, da sem se veliko naučila.

Irena Golobič, 3. b

Bila sem vesela, ko so se začele zimske počitnice. Bila sem v glavnem doma. Igrala sem se z lego kockami. Veliko sem risala. Z ockom, mamico in bratcem smo šli v Ljubljano. Ogledali smo si razstavo lego kock. V nedeljo smo šli v Dolenjske Toplice. Tam imam dedka in babico. Večkrat je bila pri nas babica Milena. Gledala sem televizijo. Na televiziji sva gledali Smrkce. Počitnice so mi zelo hitro minile. Pogrešala sem sneg.

Katja Markovič, 2. b

Nisem smel gledati televizijskega programa

Nekega dne sem hotel gledati televizijo. Na sporedu je pisalo, da se bo čez pet minut začel film. Minilo je pet minut in prišel sem iz sobe. Na kavču sem videl očija, ki je gledal nogomet. Očija sem vprašal: »Ali lahko gledam film?« Oči je rekel: »Ne, zdaj gledam nogomet, potlej boš dal pa film.« Nogomet je bilo konec. Oči ni dal na drugi program, ker je bilo na Ljubljani smučanje. Nisem mogel gledati filma, zato sem šel v sobo. Vrata sem zaloputnil in vzel list. Prišel sem risati Luki Luka. Če bi bil jaz oče, bi pustil otrokom, da bi gledali otroške filme. Če pa bi bila kakšna kriminalka, jim pa ne bi pustil gledati.

Andrej Zupancič, 4. d

Oči in mami sta vzela dva dni dopusta. Odločili smo se, da gremo v Posavino. Od Zagreba je oddaljena 30 km. Tam sta doma stric Ivica in teta Ančka. Imata majhno kmetijo.

Pred kosilom sem šel na sprehod po nasipu do reke Save, ki je široka, deroča in umazana. Po kosilu smo se malo pogovarjali, potem sem se vozil s kolesom. V mraku smo odpeljali proti domu.

Tomaz Ferbezar, 3. b

Šli smo na smučanje v Avstrijo. Potovali smo skozi Ljubljano, Bled, Jesenice in prišli do meje z Avstrijo. Oči mi je povedal, da je to najvišji mejni prehod v Jugoslaviji. Ko smo prišli na avstrijsko stran, je tam sijalo sonce in nihče ni verjel, da se bomo lahko smučali. Ko smo prišli na smučišče, nismo verjeli svojim očem. Tam je bilo veliko snega. Smučali smo in malo umetnega smo šli v majhno mesto do 16. ure. Potem apartman. V Avstriji smo bili tri dni. Bilo je lepo.

Mariana Vrtunski, 3. b

Zaradi pomanjkanja snega se že dve leti nisem mogel smučati in komaj sem čakal, da bi letos zopet lahko nataknil smučke. Zvečer sem od pričakovanja težko zaspal in še ponoči sem sanjal o smučanju v Avstriji. Zgodaj zjutraj pa sem zvedel novico. Mamica ni mogla najti potnega lista. Toda vse se je srečno končalo, ko je očka našel potni list na banki, kjer ga je mami prejšnji dan pozabila.

Takoj smo se odpravili na pot in po nekajurni vožnji zagledali sneg in naš končni cilj. Hotel sem takoj na smučišče, vendar smo imeli karte kupljene šele za naslednji dan. Zato pa sem si ogledal drsališče in okolico. Bilo mi je vse zelo všeč, še posebno globoko zamrznjeni potok sredi vasi. Zvečer je zbolel oči, zato smo se zjutraj odpravili na smučišče samo mami, sestra in jaz. Ker se sestra še ne zna dobro smučati, sem se s sedežnico visoko na vrh hriba odpeljal sam, mami in sestra pa sta ostali v dolini. Bil je lep, sončen dan in zelo sem užival, kljub temu da sem na strmini včasih padel. Tudi naslednje dni nam je bilo vreme naklonjeno in smučanje je bilo res pravi užitek. Potem se je pozdravil tudi oči in vsi smo lahko tekmovali na slalomski tekmi. Ker sem zgrešil vrata, nisem bil uvrščen, zato pa sem zvečer na tomboli zadel kar dve nagradi. Kar prehitro je minil teden in morali smo domov. Preostale dni počitnic sem ostal doma. Bral sem zanimivo knjigo, gledal televizijo in se igral s prijatelji. Šli smo se tudi kopat v toplice.

Moje počitnice so bile letos zanimive in lepe. Počitnice so nekaj najlepšega na svetu.

Luka Leskovšek, 4. a

PUSTNA

Poglejte, otroci, pogledite, ljudje, zdaj bliža se torek, brz vsi na noge.

Natakni si masko, zapleši z menoj, zdaj pustni je torek, to praznik je moj.

Ta danes je maček, spet drugi je pes, norita po cesti, to pustni je ples.

POMLADNA

Ko zjutraj vstanem, si očke pomanem in pogledam skozi okno v nebo.

Že sončece sije, potoček se vije, ptički veselo pojo, in rož'ce rumeno cveto.

Neva Vrčko, 2. a

Dopisniki COŠ

DO
MI
RE

KVIZ

Prečrtaj naslov pesmi, ki ne pripada določeni skupini.

1. a) CHERISH
b) LA ISLA BONITA
c) LIKE A PRAYER
d) GOT TO BE CERTAIN
2. a) CAN'T FORGET YOU
b) THE LOCO - MOTION
c) MADE IN HEAVEN
d) WOULDN'T CHANGE A THINK
3. a) POISON
b) ROCKET
c) BED OF NAILS

DUO MILI VANILI ROB PILATUS

ROJSTNO IME: Robert Pilatus
ROJEN: 8. 6. 1965
ROJSTNI KRAJ: New York/USA
VIŠINA: 1,78 cm
BARVA LAS: črna
BARVA OČI: zelena
ZANIMIVOST: Navdušen je nad nogometom. Obožuje kitajsko hrano.

FAB MORVAN

ROJSTNO IME: Fabrice Morvan
ROJEN: 14. 5. 1966
ROJSTNI KRAJ: Port-au-prince/Haiti
VIŠINA: 1,78 cm
BARVA LAS: črna
BARVA OČI: temno rjava
ZANIMIVOST: Njegov materin jezik je francoščina.

BROSS

Bros Frant
Box 276
London E2 7BW
Great Britain

REŠITE:
1. (d) naslov pesmi, ki jo poje KYLIE MINOGUE
2. a, b, c) naslovi pesmi, ki jih poje SONIA MADONA
3. a, b, c, d) naslovi pesmi, ki jih poje ALICE COOPER

IZ KNJIGE REKORDOV

Največje število glasbenikov, potrebnih za igranje na en instrument, je bilo šest. Igrali so na velikanski orkestrion, imenovan apollonian, zgrajen leta 1816. Nanj so igrali do leta 1840.

PIŠITE JIM!

JON BON JOVI
McGee Enterprises
240 Central Park South
New York
NY 10019
USA

PRIPRAVE NA EVROVIZIJO '90

V soboto, 3. marca, je bilo v Zadru tekmovanje za najboljšo pesem, ki bo zastopala Jugoslavijo na 35. Evroviziji.

Tekmovalo je 16 skupin iz cele Jugoslavije. Zmagala je skupina Tajči, ki je letos prvič tekmovala na izboru pesmi za Evrovizijo s skladbo Hajde, da ludujemo. Tajči je vodila že od samega začetka točkovanja, zato njena zmaga ni bila presenečenje.

Tekmovanje je bilo odlično pripravljeno in voditelja sta lepo povezovala program. Pohvalo zaslužijo tisti, ki so pripravili sceno, saj je bila odlična.

Program sta popestrila tudi Riva in dvakratni zmagovalec Evrovizije Johnny Logan, ki se je predstavil z nekaj skladbami. To, da so v svoj program uvrstili Johnnya, je bila genialna zamisel, saj je resnično popestril program.

Vrnimo se še enkrat k Tajči! 5. maja nas bo zastopala v Zagrebu, v popolnoma preurejeni dvorani Vatroslav Lisinski.

Maskota Evrovizije '90 bodo ustnice in maček, izpod čopiča enega najbolj znanih avtorjev zagrebške šole animiranega filma Zlatka Grgiča. Seveda pa bomo krasnega mačka videli tudi na naših malih zaslonih, saj bo prevzel del napovedovanja in predstavljanja vsake od sodelujočih držav na Evroviziji '90.

KYLIE MINOGUE
c/o Mushroom Records
9 Dundas Lane
Albert Park
Victoria 3206,
Australia

Nadja Bukovec, 7. a

Tamara Gogič, 7. a

DESIGN BY KATJA

GLASBA STARIH GRKOV

Najstarejše pesmi, ki so se nam ohranile zapisane, segajo v staro grško kulturo, in sicer v dobo kakih 800 let pred našim štetjem. Obenem pa je to tista doba, ki predstavlja uvod v našo takomenovano zahodno kulturo. Razumljivo je, da se pričinja zgodovina glasbe z antično grško kulturo in njeno glasbeno umetnostjo.

POMEN GLASBE. Grki so svojo glasbo zelo cenili. Izmed vseh umetnosti jim je bila najljubša glasba, poleg nje pa še poezija. Ti dve umetnosti sta se stalno združevali v celoto. Zelo pri srcu je bila Grkom vokalna glasba. Ustvarjali so enoglasne pesmi, ker večglasja niso poznali. Včasih so petje spremljali z glasbili, toda petje je bilo bistveno.

INSTRUMENTALNA GLASBA. Polagoma se je uveljavila tudi sama igra na instrument. Instrumentalne skladbe so postajale vedno bolj priljubljene.

TEORIJA IN NOTNA PISAVA. Grki so poznali tudi glasbeno teorijo. Imeli so tonske lestvice, na katerih so zapisovali melodije. Za posamezne tone v lestvici so uporabljali velike črke grške abecede.

NAROD IN GLASBA. Razen sužnjev so se vsi v državi veliko ukvarjali z glasbo, saj so jo imeli za pomembno vzgojno sredstvo. Grki (stari) so bili zelo muzikaličen narod. Priljubljene so bile tekme agoni. Tu so nastopali glasbeniki s svojimi novimi skladbami. Občinstvo jih je ocenjevalo. Če so bili z njimi zadovoljni, so jih povzdignili do velike časti in imetja, če pa so bili nad njimi razočarani, so jih v najhujših primerih obsodili na smrt.

Nadja Bukovec, 7. a

KAMERA!
REŽIJA!
TON!
SNEMAMO!

Kylie Minogue in Jason Donovan, priljubljena pevca, se ukvarjata tudi z igranjem na filmu.

Kylie je posnela film z naslovom **DELINQUENTS**, v katerem nastopata skupaj s **CHARLIEM SCHLATTERJEM**. Film pripoveduje o veliki, vendar prepovedani ljubezni med **LOLO** (Kylie) in **BRAVNIEJEM** (Charlie), o njuni ločitvi in uporu. Glasbo za film je napisal **DAVID BOWIE**.

Jasonov film z naslovom **BLOOD OATH** pa govori o avstralskih vojakih, ki so bili japonski ujetniki na nekem pacifiškem otoku med drugo svetovno vojno.

Scenarij za film je nastal po zapiskih s sodne obravnave proti japonskim stražarjem po koncu vojne.

Če sta filma odlična, dobra ali slaba, pa ocenite ob prvi priložnosti sami.

Tamara Gogič, 7. a

MESECI: februar, junij, september, november.

FEBRUAR:

DEKLICE: Februar je minil in na tvojo srečo je imel samo 28 dni. Pustne norčije so že mimo, zato boš morala trdno poprijeti za knjigo in jo očistiti prahu, ki se je nabral med listi. Kontrolne bodo kar padale z neba, zato si kupi dežnik, da te ne bo zasula ploha. Kar zadeva ljubezen, saj veš, pomlad, pomlad, pomlad....

OH OH OH

DEČKI: »Ljubezen je jaka, a ne za dijaka, pusti vse brige in primi za knjige.« Ta verz si napiši na list in ga obesi na vrata svoje sobe, da ga ne pozabiš. »Domača banka« trenutno ne zaračunava obresti, zato zvečer ne hodi nikamor, kajti stvari so zelo drage. Ljubezen se ti razcveta.

USODOSKOP Usodoskop

JUNIJ:

DEKLICE: Tvoj mesec je mesec morja in sonca, toda ti se potrudi, da ne bo v redovalnici nastala poplava. Ne zameri mami, če te napodi pospravljat svojo sobo, saj si sama kriva za nered. »Kako modri so tisti, ki so nori samo v ljubezni!«

DEČKI: Tista plavalasa deklica iz B razreda ti je čisto zmešala glavo. Poglej malo med šolske knjige, saj se mi zdi, da jih napadajo knjižni molji. Doma bo vse v najlepšem redu.

SEPTEMBER:

DEKLICE: Obetajo se ti najboljši dnevi. V redovalnico se ti bodo pripeljali sami **RENAULTI 5**. Tudi doma bo vse v najlepšem redu, vendar ne izzivaj napete situacije, ki bo nastala konec meseca. Le če boš pravilno ravnala, bo vse v najlepšem redu.

DEČKI: Srečal boš svoje »sanjsko deklo«, toda pred njo se ne osmeši. Ostani hladen, vendar ne »zamrzni«! Pokaži, kakšen si v resnici. Doma bo dobro.

NOVEMBER:

DEKLICE: Najboljši dan v mesecu bo 12. Vendar pazi trinajstega, ker bo takrat prišla na dan resnica, ki ne bo prav prikupna zate. Ravnaj, kakor ti svetujejo najbližji in vse se bo lepo izteklo.

Mesec november bo v dom prinesel prisetno vzdušje.

DEČKI: To kar velja za deklice, ne velja za vas. Če je v šoli vse v redu, to ne pomeni, da je tudi doma. Ne prepiraj se s starši glede počitnic na morju, saj je tvoj mesec **NOVEMBER**, zanj pa je značilen mraz. Za mraz ne skrbi, saj bo toplota v ljubezni.

♥ + ♥ = ...

Kanita Bečirevič,
Tina Popadič in
Jožica Šinkovec, 7. a

Razmišljanja osmošolcev

MATE DOLENC GOLO MORJE

V višjih razredih osemletke imamo učenci vsako leto štiri knjige za domače branje. V vsakem razredu je z ucnim načrtom predpisan eden od slovenskih avtorjev. Tako je npr. za 8. razred obvezno eno od del Ivana Cankarja. Ostale tri knjige izberemo učenci skupaj z učitelji.

Zal večini učencev nič kaj ne dišijo klasična dela, zato smo tem bolj srečni, kadar pridejo na vrsto knjižne novitete. Toda tudi po teh ne posegamo brez kritičnega razmišljanja. Izbrali smo nekaj drobcev in razmišljanj osmošolcev ob knjižni uspešnici Mateja Dolenca Golo morje.

Jurij P.: V knjigi pisatelj pogosto omenja tehtel-mehtel, zato vsekakor pritegne pozornost. Sam sem bil s knjigo zadovoljen, čeprav je pisatelj mogoče podcenjeval poznavanje spolnosti pri štirinajstletnikih. Celu malo se je norčeval. Tako sem mu pri branju napisal majhen minus.

Barbara: Knjigami je bila sprva všeč, kasneje me je spravila v slabo voljo in proti koncu me je že dolgočasila. Vsi trije mladi junaki zgodbe so se mi smilili. Ob svojih obupnih starših so imeli res težko mladost. Škoda, da so si še med seboj tako grenili svoje počitnice. Verjetno in skoraj gotovo je bilo njihovo vedenje – enega od drugega – odraz njihovega notranjega trpljenja zaradi razmer doma.

Sandi: V knjigi je pisatelj uporabljal besede, ki jih današnja mladina uporablja vsak dan, toda meni take besede ne ustrezajo.

Mojca: Meni se zdi, da pisatelj uporablja malo preveč prostaških besed. Verjetno nam je hotel pričarati čisto najstniško življenje. Brez dvoma mu je to pri nekaterih bralcih uspelo, toda pri meni ne. Bolj mi je npr. všeč pripovedovanje Antona Ingoliča, ki tudi brez takih izrazov izvrstno prikaže življenje dijakinje Jelke.

Jasna: Da bi bilo vse skupaj še bolj zapleteno, se pojavijo še trije moški s svojimi »mačkami«. Dolencu jih ne bi bilo potrebno omenjati, ker je to že stara in izrabljena »fora«. To ni knjiga, ki bi bila čez 50 let pomemben del slovenske literarne zapuščine. Če bi ocenjevala s šolskimi ocenami, bi ji dala tri (dobro).

Katja K.: Mislim, da je pisatelj za zgled vzela izjeme, moral pa bi uporabiti povprečne družine. Pri nas gredo starši na morje predvsem zaradi otrok. Kako bi le bilo, če bi se starši samo kartali, opijanjali in prirejali zabave...?

Zal ta knjiga ni po mojem okusu, čeprav se odlično bere in je slog odličen.

Katja F.: Ali imamo res tako puberteto? Ali se res tako prostaško izražamo? Pisatelj – kakor da se hoče z grobimi izrazi prikupiti. Mededja pa pri teh letih ni vedela za menstruacijo! Ali je to mogoče, da pri 13. letih deklet še ne ve, kako se spolno razvija?

Tina: Mene ta knjiga spominja na premi govor sredi stavka (...mmm...) Zgodbo pisatelj začneja v zemljepisni učilnici, kjer junak Martel zaspi. On sanja o počitnicah, o Mediji, o puberteti in še o marsičem, na koncu pa ga zdrami šolski z vonec...

NAJČEVCI

obsojale Grego, fantje pa boste dali prav Gregorju in si mislil, glej to avšo Ajšo butasto in kako neumno se obnaša. Vsi pa si bomo verjetno enotni v tem, da prva ljubezen še ne pomeni nič in da je ni jemati strašno resno, kajti za drugim vogalom te čaka druga ljubezen.

Sedaj pa dovolj nakladanja in hitro po knjigo, ki je pisana v našem žargonu, kar pa je še fool bul super.

Katarina Jaklič, 8. d

Feri Lainšček: Ajša Najša

Že sam naslov nam pove, da bo v knjigi vse ajšasto, najšasto in najajšasto.

Od 32. do 57. poglavja spremljamo srečne in manj srečne, ljubezensko obarvane dogodke glavnih junakov Ajše Poni-kvar in Gregorja Urha. Boris pa Vili in Ana, Gumica, Sliva, Kristi, Nacenacinai – torej tovariš direktor Nace ali Naci ali Nac ali vse troje naenkrat – pa nevarno posegajo v njune ljubezenske dogodivščine. Pri tem pa imata glavno vlogo Vili, bivši oči in mož Ajše in Ane, ter Najgumicejša Gumica, punca Gregorjevega – očeta, a Borisa, ki je nekakšen pesnik in cele dneve ne dela nič drugega, kot bere časopis, je sendviče in na ves glas navija kasete Johnnyja Štubiča.

Vili se v nekaterih situacijah izkaže za izredno zateženega in tečnega starega in tako je šla po zaslugi očija Ajšina ljubezen rakom živžgat. On in njegova večna Blonca Madonca ter Ajša in mami pa se na koncu – v 57. poglavju – spet najdejo. V resnici ni bil nihče izgubljen, le oči Vili je bil ločen od svoje mami Ane – in za začetek odidejo v planince, pozneje pa na smučanje. Torej od kup zmešnjav in snežnih štorij je v knjigi, ki pa je pravi balzam za prenapete in utrujene šolarje.

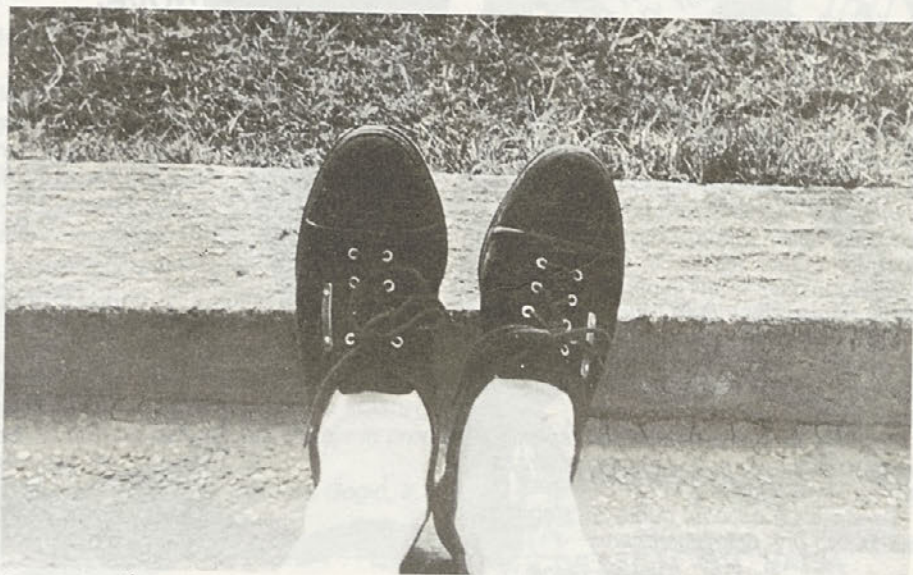
Knjiga je razumljiva vsem mlajšim, malo starejšim in najstarejšim najstnikom. Dekleta boste verjetno potegnile z Ajšo in

»Če sem kaj sovražil, potem so bili to družinski sprehodi na počitnicah. Vsak normalen fant razume pod besedo počitnice plavanje v morju, potepanje vzdolž obale, lizanje sladoleda, lovljenje in peka rib, igre z žogo, prelistavanje revij, sončenje itd. Namesto svobode pri izbiri naštetega so me domači privezali nase z ukazi: 'Gorje, če plavaš več kot deset metrov od obale. Sprehod z nami ti res ne more škoditi. Lepo je, če smo malo skupaj.' Hvala za tako družinsko idilo...«

Ta izpoved Klemena, junaka prijetne mladinske povesti, potrjuje znano, a vse premalo upoštevano dejstvo: v življenju dečkov ali deklic pri dvanajstih ali trinajstih nastopi obdobje, ko jim obrazi družinskih članov niso več zanimivi, kajti privlačijo jih obrazi prijateljev ali prijateljic. Doslej mirna gladina srca teh skorajšnjih odraslih ljudi ob pogledu na lepo deklico ali močnega fanta bolj ali manj vzvalovi.

Dvanajstletni Klemen je na počitnicah ob morju skupaj s svojimi domačimi: z očetom zdravnikom, z materjo, ki je poglavar družine, in z nekaj let starejšo sestro Tino. Počitniške dneve bi rad preživljal po svojem okusu. Sit je neprestanih opozoril in opominov. Saj ni več otrok! Na večernem družinskem sprehodu sreča plavalaso deklico Vando in je od njene lepote ves očaran. »Tam na vrtu sem jo gledal, kot sanjsko prikazen... Vpiljal sem vsako njeno potezo, da bi jo potem doma sestavil v kar najbolj živo podobo in skupaj z njo doživljal najrazličnejše pustolovščine.« Srce ga nezadržno vleče k njej. Ko spozna, da je Vanda bolj naklonjena Smiljanu, njegovemu vrstniku, ki je doma v tem počitniškem mestu, začuti pekočo bolečino. To je ljubosumnost! Čuti se prevaranega, ker je Vanda »milostno« sprejela njegovo družbo, dokler je bil Smiljan odsoten. Ko se je pa vrnil, ga je »odvrgla kot star čevljev.« Nesreča, ki jo Smiljan doživi zaradi Vandininega papagaja Jake, Vando še bolj poveže s tem dečkom. Klemen pa v dneh svoje bolečine, ki je tudi bolezen srca, prestopi precej visoko stopničko na poti k zrelosti.

Vanda je izšla 1982. leta, najnovejša Malova knjiga za nas najstnike pa je tik pred izidom.

TINA SENIČAR: MODA

NAJBOLJŠI ŠPORTNIK ŠOLE:

GREGOR RUS

Učenec 8. d OŠ Grm Gregor Rus je eden najbolj perspektivnih metalcev krogle in diska med starejšimi pionirji v Sloveniji.

Kdaj si začel trenirati atletiko in kako je sploh prišlo do tega?

Atletiko sem začel trenirati pred dvema letoma in pol. Pred tem sem šest let treniral smučanje. Ker sem smučanje opuščal, sem si moral najti nadomestni šport. Medtem me je tovariš Cujnik navdušil za atletiko. Prišel sem prvič, drugič, nato pa sem jo redno obiskoval, medtem pa opustil smučanje. Pri tov. Cujniku sem treniral do sedmega razreda, nato pa me je SLAVKO MALNAR povabil v klub, kjer sem še zdaj. Do sedaj sem dosegal dobre rezultate, upam pa še na boljše.

Kam in kdaj hodiš na trening?

Treniram 6 x tedensko, ponavadi popoldan. Treniram v telovadnici OŠ GRM in na stadionu »Bratstva in enotnosti«.

S katero disciplino se ukvarjaš?

Moja disciplina so meti, in sicer kladiva, diska, krogle, včasih pa tudi kopja.

Bil si na velikih prvenstvih – državnih in republiških – in celo v Italiji, kjer si dosegel 2. mesto v krogli. Ali te to spodbuja, da še bolj treniraš?

Seveda. Ko tekmovalec doseže neke vidne rezultate, zahteva od sebe še več. In to je motiv za vsakega dobrega tekmovalca.

Zdaj si že v slovenski atletski reprezentanci. Kako se počutiš kot reprezentant?

Želja vsakega dobrega športnika je priti v reprezentanco, bodisi v republiško ali državno. Za vstop v reprezentanco so vsako leto nekakšne kvalifikacije. Najbolje je, če si vedno v vrhu (1. ali 2. mesto). To, da sem bil v reprezentanci Slovenije, je bil zame velik uspeh. Ko si enkrat v reprezentanci, spoznaš veliko prijateljev, trenerjev pa tudi znane kraje. Tudi to leto se bom potrudil, da se prebijem v slovensko reprezentanco za troboj »ALPE-JADRAN« v Avstriji.

Naštej nekaj svojih največjih uspehov!

Omenil bi samo tri, in sicer:

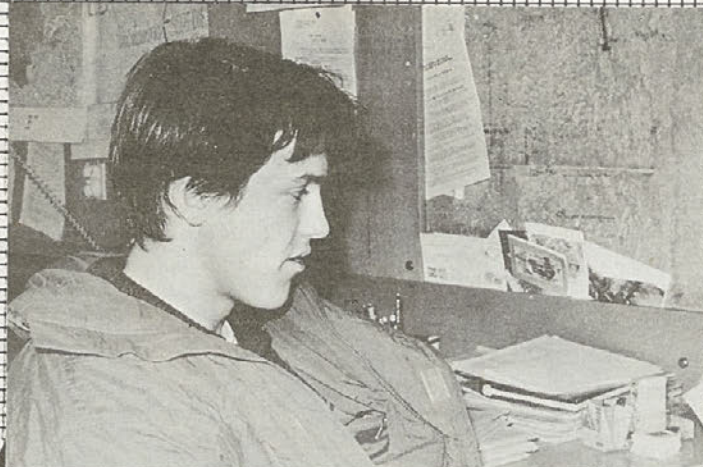
- nastop za slov. reprezentanco v atletiki v Italiji
- državno prvenstvo (6. mesto – disk)
- republiško prvenstvo v metu krogle (2. mesto)

Ali se v šoli kdaj opravičuješ učiteljem, da si imel trening in se nisi mogel učiti? Ti šola in učenje delata kaj težav?

Ne, ni potrebe. Za šolo se redno pripravljam. Včasih mi sicer zmanjka časa, ampak ker v šoli zbrano poslušam, se spraševani ne bojim preveč.

Ali ti poleg šole in treninga ostane še kaj prostega časa? Kaj takrat počneš? Ali imaš še kaj časa za prijatelje?

Seveda. V prostem času prebiram razne revije, časopise, pa tudi NAJČO. Hodim tudi v mesto in včasih igravam biljard. V mesto grem ponavadi s prijatelji.

KOŠARKA

Ekipa naših košarkarjev, ki je zmagala kar dvakrat, in sicer na občinskem in področnem prvenstvu.

Na fotografiji so: Matej Oštir, Marjan Hrovat, Andrej Bele, Matjaž Kuzma, Robi Kastelic, Jernej Kastelic, Benjamin Bernard, Marko Židanik in Edi Amf.

Tadej Krese, Aleš Avsec, Blaž Malenšek, Uroš Jazbec,

V soboto, 24. februarja 1990, je bilo v ŠD Marof občinsko prvenstvo v košarki za mlajše pionirje. Sodelovalo je šest šol. Grmčani smo imeli tri tekme. Prvo smo igrali s Katjo Rupena in zgubili 11:12, drugo smo igrali z Bršljinom in zmagali 29:11 in prišli v finale. V finalu smo igrali z Vavto vasjo. Igrali smo zelo zmedeno in že na polčasu so gostje vodili 6:14. V drugem polčasu smo se zbrali in zmagali s 25:17. Tako smo osvojili pokal prvakov. Končni vrstni red: 1. Grm, 2. Vavta vas, 3. Katja Rupena, 4. Bršljin, 5. Šmihel, 6. Mirna Peč.

V soboto, 3. marca 1990, je bilo v Trebnjem območno prvenstvo v košarki. Grmčani smo igrali s Trebnjem in zmagali s 55:33. Veliko zaslug za zmago in osvojeni pokal ima naš kapetan Matej Oštir, ki je dosegel kar 23 točk.

Matjaž Kuzma, 6. d

BERUT PELKOSTRA!

Letos smo pri angleščini pri tov. Bricljevi zbirali in prevajali anekdote, citate in pregovore. Objavljamo neprevedene, ker mislimo, da jih boste razumeli.

A friend in power is a friend lost. (Henry Adams)

The most important is to know yourself. (Jana)

Happiness is like sun, when it's most beautiful it sets down. (Barbara)

»The dogs bark, but the caravan moves on.« (Arabien)

»Life is for one generation; a good name is forever.« (Japanese)

ANECDOTE

OUR ENGLISH

A young composer once asked Wolfgang Amadeus Mozart how to write a symphony.

»Aren't you too young for a symphony?« said Mozart.

»But maestro, you were even younger when you wrote your first symphony.«

»Yes, it's true, only, I didn't ask anyone how to do it,« answered the famous composer.

Če je kljub vsemu kakšna neznana beseda, sezite po slovarju! Nižješolci poprosite za prevod višješolce.

VABILO ZA DANES ZVEČER

NA STREHI VAŠE SOSEDE BO DANES VELIKO TEKMOVANJE. TEKMOVALCI SE BODO POSKUSILI V UMETNOSTI, KDO BO PRVI PADEL Z NJENE STREHE. VABLJENI! NAGRADA: ZAVAROVALNICA TI POVRNE ŠKODO.

NOV IZUM:

ZNANSTVENIKI SO IZUMILI APARAT, KI OŽIVI MRTVE. PRIPOROČAMO VAM, DA SI GA KUPITE TAKOJ, KO UMRETE.

L. A.

BIGFOOTOV RECEPT

Bigfoot (Velika noga) nam je povedal recept za poslastico. Potrebujemo:

20 zvitih prašičjih repkov,

10 kozarcev medu,

10000 mravelj – rdečk,

100 dlak levjega repa,

1 pecilni,

1 l soka hude rdeče paprike.

Dolgo stepaj s stepalcem za preproge.

Serviraj v posodi za solato.

PROMETNA NESREČA ČLENONOŽCA

V Zgornjem kotu se je zgodila huda prometna nesreča. Metla je povozila pajka Skrivača. Ubogi členonožec je izgubil vse člene. Odpeljali so ga na kliniko Velika noga. Specialist je dal nesrečnemu pohabljenju oporo kravji zob.

S težavo je pajek prikrevsal domov, kjer se je žena pomotoma usedla nanj.

A. H.

S STENSKEGA ČASOPISA

FANTASTIK,

ki so ga ustvarili

učenci 6. b razreda

na kulturnem dnevju,

8. januarja 1990.

MALI OGLASI

Zbirateljem slabih ocen podarim še svoje.
Šifra: »IDEALNA REŠITEV«.

Kupim zemljepisno kontrolko, po možnosti pravilno rešeno. Čim hitreje. Je nujno. Šifra: »NE DAM SE PREVARITI.«

Prodám posest v učilnici matematike. Ne bodite v skrbeh, sosede so dobri. Ponudbe pod: »MUČILNICA«.

Iščem inštruktorja za matematiko. Če je možno, naj bo to kak zajec, ker jemljemo korene. Šifra: »NI POMOTA«.

Jožica Šinkovec in Nadja Bukovec, 7. a

Prodám antirahitični vitamin D. Vpliva na pravilno rast kosti in zobovja. Ponudbe pod: »ZA LJUBO ZDRAVJE«.

Uganke naših

Ko Č ji srce je – slovenska je reka.
 Ko R ima v sredi – se v Savo izteka.
 A nočna je ptica – če V se napiše.
 Če B ji je v srcu – je del naše hiše.

Pol daj kropa,
 pol daj kaše.
 To bo slastna jed!
 Kaj še! Reka
 v Savo se izteka.
 Na Dolenjskem išči sled!

Ko ji pika gospoduje,
 hrošček je, ki srečo kuje;
 če pa piko izgubi,
 je slovenskih staršev hči.

V Litiji sem prvak,
 sem v Dolu zadnji spak,
 v Sloveniji doma.
 Kar dvakrat sem v Ljubljani,
 država se me brani,
 Metlika me ima.

Rak si je prisvojil
 črki S in A,
 glej ga spaka, ni več raka
 ptica nam je skrila ga.

Smo trde, okorne, bodeče,
 in v gnoju najraje tičimo.
 A me smo kot deklice nežne,
 se v luninih žarkih lovimo.
 Nad vsemi pa me smo prešerne,
 bahave ob cesti stojimo.

(Rešitev: Vile – 1. orodje,
 2. bajestovna bitja, 3. razkošne hiše)

(Rešitev: S-RAK-A)

PEČ – ČEP

STOL-STOL

črka L)

PIKA + POLONICA = PIKAPOLONICA)

(Rešitev: KR + KA = KRKA)

(Rešitev: SOČA – SORA – SOVA – SOB)

PET DNI DOPUSTA ZA UČENCE

pesnikov

Najbrž ste že slišali, da se strokovnjaki dogovarjajo o tem, da bi vsak učenec v šolskem letu lahko imel pet prostih dni. Lahko bi jih izkoristil, kakor in kadar bi želel.

ALEN PAVLIČ, 7. a: Mislim, da bi bilo to super. Pozimi bi odšel smučat ali pa bi te proste dni porabil, kadar bi moral pisati kakšno kontrolko.

GAŠPER TRPIN, 6. b: Ja, lahko bi jih imeli kar 10 dni. Vozil bi se z motorjem, izkoristil pa jih ne bi naenkrat.

TINA BAN, 7. d.: To bi bilo super. Zanima me le, če lahko »dopust« vzameš tudi med kontrolko. Ne vem, kam bi šla, izkoristila pa bi po dva in tri dni. Zdi se mi, da je teh predvidenih prostih dni premalo.

JANKO RODIČ, 5. a: Ja, to bi bilo super. Ta čas bi bil doma, poleti pa bi se šel kopat. Prostih dni ne bi izkoristil naenkrat.

SIMONA HAFNER, 7. d: Mislim, da bi jih moralo biti več. Doma bi bila, ko bi bil urnik najtežji.

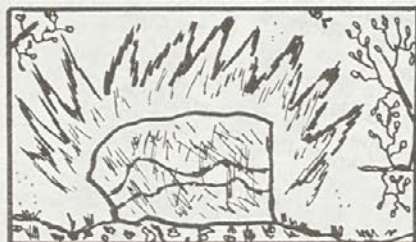
MATEJA HOČEVAR, 5. a: Ne, zato še nisem slišala. Dobro pa bi bilo, če bi imeli »dopust«. Takrat bi šla k stricu na kmetijo. Proste dneve bi izkoristila različno.

ALEKSANDRA PAVLOVIČ, 8. b: Ne, še nisem slišala. Doma bi lenarila, odšla bi na izlet, na morje, taborit. Lahko bi te dni izkoristili za končni izlet.

DANIJELA LICHTENTHALER, 6. a: Bilo bi super. Doma bi bila, ko bi pisali kontrolko. Dopusta ne bi porabila naenkrat. Kanita Bečirevič in Tina Popadič, 7. a

NATASA
 STUBLER
 KOLEC

INDUSTRIJA MOTORNH VOZIL

NOVO MESTO

BERITE NAJČO – NE REDII!

Dnevnik

RESNICO POIŠČE POVSOD

Uredniki rubrik:

NINA JAKOVLJEVIČ (vesti), BARBARA BAN (ankete, intervjuji), SANJA OSTOJIC (izjave, reportaže), TINA POPADIČ (pogodno pero), TAMARA GOGIČ (do-re-mi), MATJAŽ KOZMA (hop-hop), KATARINA JAKLIČ (s knjižnih polic) ROK HUDOVNIK (hi-hi-hi), JOŽICA ŠINKOVEC (tajnica)

Mentorica glasila: MARJANA ŠTERN

Oprema in grafično oblikovanje: DARKO STRAHINIČ, KATJA KRASKO, TAMARA RIFELJ, ANA RAŽEN, ZDENKA JAKOFCIČ, BRANKO ŠUSTER

Fotografije: ČLANI FOTOKROŽKA O.Š. KATJA RUPENA, mentor: JELENA PELKO

Tisk: TISKARNA NOVO MESTO

Število izvodov: 950

Cena: 3 DIN

Glavna urednica: JASNA SIMČIČ
Odgovorna urednica: KATJA KRASKO